

❖ AKKS nyhetsbrev ❖

Arbetsgruppen för karismatisk förnyelse i katolska kyrkan i Sverige
EVANGELISATION 2000 I SVERIGE

Nyhetsbrev Januari 1999

DEN KARISMATISKA FÖRNYELSEN...

...är inte en rörelse i egentlig bemärkelse; den har ingen grundare som rörelser brukar ha, den har inga medlemmar. Den är ett verk av den helige Ande avsedd att vara en nåd för hela kyrkan. Miljontals högst olikartade individer, grupper och projekt är i verksamhet över hela världen, ofta helt oberoende av varandra, men alla har samma grundläggande erfarenhet och samma mål. Förnyelsen har ingen organiserad struktur utan kännetecknas av dialog och samverkan. Ledarskapet är ett tjänande.

Den katolska karismatiska förnyelsens främsta mål är :

- att föra människor till en mogen personlig överlåtelse till Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare,
- att hjälpa människor att öppna sig för den helige Andes person, närvaro och kraft.

Båda dessa möten görs ofta samtidigt i den erfarenhet som kallas dopet i den helige Ande eller förlösandet i den helige Ande, där individen på ett aktivt sätt tar till sig de gåvor och den nåd som han/hon mottagit genom den kristna initiationen (dop, eukaristi, konfirmation), för att med dessa tjäna både kyrkan och världen.

- att utveckla en evangelisation i den helige Andes kraft inom kyrkan, även evangelisation av icke kristna, re-evangelisation av namnkristna och evangelisation av kulturella och sociala strukturer. Förnyelsen främjar kyrkans evangeliserande arbete genom personligt vittnesbörd om Jesus Kristus i ord och handling och genom det arbete för tro och rättvisa som var och en personligen eller som grupp kallas till.

- att hjälpa människor att växa i helighet genom att integrera det karismatiska med hela kyrkans liv. Detta sker genom att vi, med hela vår karismatiska inriktning, också deltar i ett rikt sakramentalt och liturgiskt liv, uppskattar kyrkans bönetradition och deltar i kyrkans undervisning och arbete.

Som en hjälp att komma närmare Kristus och till att uppfyllas av den helige Ande erbjuder AKKS Liv i Anden-seminarier, kurser i Bön för helande (i samverkan med själavårdsorganisationen Helhet genom Kristus, där Kerstin Jonsson är vice ordf), samt genom katolska och ekumeniska konferenser. Även våra bönegrupper verkar för detta.

För att växa i kunskap om kyrkan kan vi delta i den undervisning som ges i olika församlingar och i de reträtt- och utbildningsprogram som många institutioner inom kyrkan erbjuder.

Flera av våra bönegrupper är till stor hjälp i sina församlingars arbete och i det ekumeniska arbetet. I detta nummer berättar Kerstin Jonsson om vår bönegrupp i Täby bl a ur den synvinkeln. Vi har alla uppdraget att evangelisera. Katoliker i förnyelsen har börjat växa på den punkten. Det informella vittnandet är första steget - se min lilla berättelse på EVANGELISATION 2000:s sidor.

Lillemor Hallin

Chemin Neuf - reträtt för familjer	s. 2	EVANGELISATION 2000 Sverige	s. 11
AKKS program 1999	s. 4	Arbetet i Lettland	s. 13
Förnyelsen i Damnark	s. 4	Alpha-kurser	s. 14
Let the Fire Fall Again: ICCRS konferens i Fiuggi	s. 5	Arbetet i Sverige	s. 15
AKKS på internet	s. 8	Liten berättelse om evangelisation	s. 16
Bönegruppen i Täby, Ekumenik i Stockholm	s. 9	Ekonomi, AKKS och EVANGELISATION 2000	s. 16
Liv i Anden seminarier	s. 10	Bokrekvisition, formulär	s. 17

CHEMIN NEUF - en ny väg.

- Gunnar Redelius -

Om detta hade jag ingen aning när jag helt hastigt beslöt mig för att följa med till Frankrike. Åtta vuxna och fem barn gav sig iväg med buss från mörkaste Småland, och efter en innehållsrik resa nådde vi fram till klostret Haute Combe som ligger 80 km öster om Lyon. Den sista vägen är smal och krokig och formad på en bergsslutning ned mot sjön Lac du Bourget. Landskapet är bedövande vackert. Platsen är vald med omsorg av de bröder som en gång byggde klostret under tidig medeltid. Den stora vattenytan ger perspektiv och distans och på avstånd ser man de stora topparna i Alpmassivet.

Haute Combe ligger i Savoyen. Här finns ett palats och en klosterkyrka och denna anläggning har sedan 1600-talet varit centrum för hertigen av Savoyen. Palatset är byggt på 1700-talet och den gamla klosterkyrkan är märkvärdigt nog ombyggd i nygotik på 1800-talet. Det är en praktfull nygotik som har bekostats av den kungliga familjen. Ett stort antal gravmonument berättar om personer i kyrkans historia.

Communauté du chemin neuf organiserar utbildning i att bli lärjunge (devenir disciple). Man riktar sig till unga, vuxna, familjer, ensamstående, katoliker, protestanter och ortodoxa. Det handlar om att leva tillsammans i arbete och bön och det kan man göra under en weekend, en vecka eller flera månader.

Den här veckan i juli 1998 var ägnad familjen (session Cana). Sexhundra vuxna och fyrahundra barn fanns inkvarterade i logement och tältläger. Jag beundrar den militära organisationen som gjorde att allt fungerade

Kyrkan i Hautecombe. Foto: Gunnar Redelius

väl. Alla hade en uppgift och alla gjorde sitt bästa, även om det fanns en del gråt och tandagnisslan.

Jag deltog som ensamstående och av olika skäl hamnade jag i köket. Där började arbetet varje dag

med bön och sång. Vi rensade grönsaker och skalade potatis, kokade och stekte, bar och transporterade rätterna till mattälten nere vid sjön. Detta var vår Martatjänst, men vi tog också på oss Marias roll. Varje förmiddag hade vi gruppsamtal om våra egna bekymmer och trosfrågor.

Dagen började med morgonbön i slottskapellet och en härlig liturgisk sång. Vid den gemensamma trosundervisningen framträdde många lekmän med en kompetens och säkerhet som är helt okänd i det protestantiska Sverige. Dagen avslutades med completorium. Försångarens unga och fräscha röst klingade ut i valven som ett eko av de ordensbröder (cistercienser och benediktiner) som vigtt sitt liv åt denna plats.

Klockan 12 varje dag firades mässan i det stora tältet. Veckans program hade en starkt karismatisk innehåll. Högpunkten var den stora försoningsfesten. I klostergården och slottsgården fanns mängder med levande ljus och fasadbelysning. Många uppställda ikoner markerade platsen för bikt och enskilt samtal i den mörka kvällen. Den yttre ramen var fulländad för en personlig uppgörelse med Gud.

Gunnar Redelius

VITNESBÖRD:

HELANDE AV ÄKTENSKAPET:

"Gud har gett oss en ny start"

- av Vigdis Maatje -

En kvinna från ett av de deltagande familjerna vid sommaren Kana-reträtt i Hautecombe berättar:

"Förhållandet mellan Henri och mig hade under en längre tid varit ganska svårt, trots att vi båda gick i kyrkan och var engagerade i församlingen. Kommunikationen mellan oss fungerade inte och vi hade börjat ge upp. Då anmälde vi oss till en KANA-vecka i somras, men inte så värst entusiastiska. Den skulle vara i Frankrike, i Chemin Neuf, Hautecombe. Det blev en hel del diskuterat fram och tillbaka angående resätt, något som ledde till ytterligare problem, och till slut hade jag inte lust att resa alls, jag som hade satt igång det hela. Förväntningarna var inte stora när vi till sist ändå kom iväg.

Väl ankomna till Hautecombe tillsammans med 12 andra vuxna och barn fick vi oss tilldelat ett tält där vi skulle bo för oss själva. Barnen befann sig på annan plats och blev omhändertagna där. Vi var ungefär 400 gifta par, 20 förlovade par och några ensamstående. Hautecombe är en mycket vacker plats vid Bourgesjön. Alla samlingar gick av stapeln i ett stort tält, också mässan som firades varje dag kl 12. Veckans första teman var "våra förväntningar på

forts nästa sid

VITNESBÖRD, forts

veckan" och "hur vi som äkta par mötte varandra." Förväntningarna var minimala, men ett hopp hade vi: vissheten om att Gud kan göra det som människor inte kan. Varje dag var det gemensamma samtal, gruppsamtal samt brevskrivning och samtal makarna emellan.

"Det värsta och det bästa i äktenskapet" var temat för den andra dagen. Vi har varit gifta i 22 år. När vi gick och lade oss den kvällen fanns det inte minsta antydning till en ljusning i vårt förhållande. Nästa dag var temat "något jag vill be dig om förlåtelse för, och något jag vill förlåta dig." Denna dag blev vändpunkten. På kvällen var det tillfälle till bikt. Det blev en skön kväll.

Veckan blev fantastisk, från det mörkaste mörka till ljus, glädje och tacksamhet. Det är fantastiskt att få uppleva något sådant. Gud har gett oss en ny start. Vi fick uppleva Guds välsignande förlåtelse. Under denna vecka fick vi komma så nära Gud och så nära oss själva att vi beslöt att köpa vigselringar (vi hade aldrig haft sådana) och fira tillsammans med de stora barnen när vi kom hem. Vi har fått en ny plattform. Inte så att alla problem är lösta, men så att vi kan jobba med dem tillsammans. Jesus har blivit mer verklig i vår vardag och vi känner hur beroende vi är av Herren."

BÖNEGRUPPEN MARIA REGINA CAELI 1998

Under år 1998 har föreningen Maria Regina Caeli anordnat en konferens 9-11 oktober om Maria och den helige Ande. Föredrag hölls av Satu Hirsch, från finsk-ortodoxa kyrkan och hon lyfte fram Maria som förebild för den nutida människan. Hon pekade också på att Maria fortsätter att uppenbara sig för sina barn och att det är viktigt att den kvinnliga närhetsprincipen lyfts fram.

Birgitta Löwendahl höll ett inledningsanförande om Maria och den helige Ande och fortsatte med en meditation över den helige Andes gåvor. Texter av Hildegard av Bingen om Maria och om Visheten låg till grund för meditationen. Charlotte Björnström visade bilder och texter: Uppståndelsevägen. Barbro Brillioth från rysk-ortodoxa kyrkan talade och visade bilder om Marias roll i Östkyrkan

Vi har också deltagit med ett stånd under Fyrisfestivalen i Uppsala i början på juni. Vi har lagt fram material om Guds Moder Maria och om den katolska kyrkan, ikoner, rosenkransar, helgonbilder, informationsmaterial om vår förening, om AKKS mm. Det är intressant och roligt att visa att vi finns! Det finns ett blygt intresse för detta och några begav sig till St Lars kyrka för att titta på kyrkan och informera sig vidare. Vi kommer att fortsätta med denna utåtriktade verksamhet.

Birgitta Löwendahl

DETTA HÄNDE UNDER 1998

Två Liv i Anden-seminarier har hållits, ett i Hagsätra, en förort i södra Stor-Stockholm under våren med Pancho Chin A Loi som ledare och ett i Uppsala under hösten med Berit Hanell som samordnare och med medverkan av präster och lekfolk från både Svenska och Katolska kyrkan.

Två böndagar för andlig förnyelse och evangelisation anordnades i Vårfrukyrkan i Täby.

Vårens ekumeniska lovsångskvällar i S:ta Clara kyrka i Stockholm för medlemmar i bönegrupper och andra intresserade utvecklades under hösten till ekumeniska gudstjänster i olika kyrkor: Katolska domkyrkan, S:ta Clara kyrka, Tomaskyrkan, Elimkyrkan och Betlehems kyrkan. En annan grupp än värdkyrkans tog ansvar för resp gudstjänst. Så utformade t ex den katolska gruppen gudstjänsten i Betlehems kyrkan, S:ta Clara-gruppen gudstjänsten i Katolska domkyrkan och Tomaskyrkans grupp gudstjänsten i S:t Clara kyrka.

I dagarna med Sr Briega McKenna och Fr Kevin Scallon i Esbjerg, Danmark, 1-3 maj deltog en liten grupp svenskar från olika delar av landet.

Kurs i bön för helande hölls på Hagabergs folkhögskola i Södertälje 25-28 juni i samverkan med den ekumeniska själavårdsorganisationen Helhet genom Kristus. Ledare var Staffan Stadell, präst i Svenska kyrkan i Sollentuna, samt Kerstin Jonsson, AKKS.

KANA-vecka för familjer arrangerades av kommuniteten Chemin Neuf i Hautecombe, Frankrike 19-25 juli. Från Sverige och Norge deltog 12 personer. Researrangör var Marianne Abrahamsson

Guds Moder Maria och den helige Ande, årets Maria-helg, hölls 9-11 okt i S:t Lars kyrka, Uppsala. Arrangör var bönegruppen och föreningen Maria Regina Caeli i Uppsala med Birgitta Löwendahl.

Vid **ICCRS:s ledarkonferens Let the Spirit fall - again!** i Fiuggi nära Rom 26-31 okt deltog sex personer från Sverige.

Från

Fiuggi-konferensen

PROGRAM 1999

Ekumeniska gudstjänster i Stockholm (tid: kl 19.00):

29 jan: Citykyrkan med Ron Johnson från Pensacola
 26 febr: S:ta Clara kyrka
 26 mars: Katolska domkyrkan
 23 april: Betlehemskyrkan
 24 maj: S:ta Clara kyrka
 28 maj: Elimkyrkan

Böndag för förnyelse och evangelisation

i Vårfrukyrkan, Täby, 17 april kl 14.00-c 20.00. Se separat annons.

Kurs i bön för helande (Arr. i samverkan med den ekumeniska själavårdsorganisationen Helhet genom Kristus):

Plats: Mellansels folkhögskola (c 3 mil norr om Örnsköldsvik)
 Tid: 17-20 juni.
 Ledare: Kerstin Jonsson, AKKS och Mischa Herfert, baptistpastor i Flen.
 Syfte: att förmedla kunskap om bön för helande på Bibelns och Kyrkans grund och att ge praktisk träning i bön för helande i både smågrupper och gudstjänster av olika slag.
 Teman: Jesus, densamme igår och idag, Läkedom av minnets sår, Den som Sonen gör fri, Fasta och bön för helande, Du förlät min synd, Befrielse från ockulta band, Om bön för fysiskt helande, Frambär er själva som offer, Bön om beskydd, Bli kvar i mig, Råd och anvisningar ang bön för helande, I den helige Andes kraft!

Vidare information: Barbro Marklund, Köpmangatan 67, 895 30 Bredbyn.

Resa med KANA till Frankrike för familjer, par och enskilda personer anordnas även denna sommar.

Information: Marianne Abrahamsson, Sysslomansg 26, 752 32 Uppsala.

SILOA i Sverige, som är en gemenskap för dem som arbetar nära människor med någon form av vårdbehov, fortsätter sin verksamhet. Vi ber tillsammans. Vi stöttar varandra där det behövs. Det är en underbar känsla och hjälp i vårt arbete med människor, där det kan vara svårt att "få ihop" tro och arbete. Information: Marianne Abrahamsson, se ovan.

Maria-konferens (Arr: Föreningen Maria Regina Caeli, Uppsala.) St Lars kyrka, Uppsala, 27-29 augusti.

Tema:
 Gamla och nya förbundet och det gemensamma kontemplativa-profetiska ideal som finns både inom judendom och kristendom. Maria och Josef står på tröskeln mellan gamla och nya förbundet. Guds närvaro på jorden, helighet och den helige Ande är gemensam nämnare för både judar och kristna. Vi är alla Faderns barn och Han talar till oss både som en stilla susning och i direkta profetiska ordalag. Kyrkans heliga fundament vilar på och i gamla förbundet. Maria är förbindelselänken till det nya förbundet.

Medverkande:

bl a biskop Anders Arborelius, som kommer att celebrera mässa och tala om Marias roll för Edith Stein lörd 28 aug.

Information: Aina Larsson, tel 018-50 82 93, Börjegatan 25 D, 752 29 Uppsala eller Birgitta Löwendahl tel 018-71 25 70,

FÖRNYELSEARBETE I DANMARK

..har kommit igång igen, efter att så gott som legat nere ett antal år. Det leds av Niklas och Birgitte Carlsson, som under året besökt vårt hem. Birgitte är huvudansvarig. Efter att själv ha mött förnyelsen i England startade hon Liv i Anden-seminarier hemma i Danmark. Dit sökte sig Niklas, svensk, icke-katolsk student i Köpenhamn. Men nej, det verkade inte vara något för honom. Han beslöt dock att försöka en gång till, och då visade det sig vara helt rätt. Dessutom ledde det på sikt till förlovning, bröllop, barn...och till Niklas´ upptagning i Kyrkan i påskas.

Liv i Anden-seminarier har under året hållits i Köpenhamn och Esbjerg. Flera bönegrupper är i verksamhet, bl a två i Köpenhamn (se rapport från en av dem nedan). Man har arrangerat bön- och lovsångskvällar i Skt Pauls kyrka i Tåstrup, ett veckoslut kring inre helande och medverkat i en ekumenisk böndag för hela nationen. Den engelska kommuniteten Cor Lumen Christi har lett en reträtt för 40 deltagare hos cistercienssystrarna i Sostrup. Man ger dessutom ut tidskriften Karisma, som kommit med två nummer.

Vill du ha kontakt med det danska förnyelsearbetet? Adressen är KKF (Katolska Karismatiska Förnyelsen), c/o Birgitte Carlsson, Blågårdsgade 29 V, 4 tr t v, DK-2200 Köpenhamn N, Danmark.

LH

RAPPORT FRÅN EN DANSK BÖNEGRUPP som träffas i ett hem:

Vi har en bönhörelse på 76%.
 Lovsången leds av en ostämnd gitarr och dess tämjare. Det är alltid skönt när detta avsnitt är överståndet. Först talar någon, gärna över ett bestämt tema. Sedan talar många - över många teman. Vi talar i många tungor: spanska, engelska, irländska, polska, indiska, portugisiska och franska. När vi brett dricker vi en massa kaffe. Det är alltid 100% ekologiskt och alltför starkt. Alternativt kan man välja fruktte. Det händer att alla närvarande sträcker händerna i vädret samtidigt, när det frågas vem som vill ha den sista kakan. Det krävs god timing för att få kaffevattnet att koka under den avslutande bönen Fader vår. Vi har alltid väldigt roligt. Ibland dör vi nästan av skratt. Barnen gläder sig alltid över dessa kvällar. När vi har gått i säng diskar de upp efter oss. En tredjedel av dem som kommer stadigt kan kännas igen på deras speciella sätt att ringa på dörren. Det kan man kalla biologisk mångfald. Vi är kända för att välkomna alla till vår grupp, och ännu har vi inte behövt kasta ut någon. Vi är öppna för alla den helige Andes gåvor, även för humorns gåva.

Familjen Gauguin (Karisma nr 2/98).

Let the Fire Fall Again

- Rapport från 9:e internationella ledarkonferensen inom Karismatiska förnyelsen i Katolska kyrkan, Fiuggi, Italien
Bengt Malmgren

1200 deltagare från 80 länder samlades i Fiuggi nära Rom för den 9:e internationella ledarkonferensen inom Karismatiska förnyelsen i Katolska kyrkan. Temat, Let the Fire Fall again, syftar på ett nytt utgjutande av den helige Andes eld och en utmaning till konferensdeltagarna att förnya sin relation till Gud vår Fader, till Jesus Kristus och till den helige Ande.

Man kan se konferensen som ett sätt att delta i firandet av den helige Andes år som påven utlyst som förberedelse inför 2000-årsjubileet. Arrangör var ICCRS, *International Catholic Charismatic Renewal Services*, som består av ett internationellt råd och ett kontor i Rom med syfte att tillgodose behov av samordning och kommunikation inom förnyelsen och med den Heliga Stolen.

Vi var sex delegater från Sverige som fick erfara några mycket inspirerande dagar. Det var mycket givande att få träffa människor från hela världen för att tillsammans dela erfarenheter, fira gudstjänst, bedja för varandra och få bli utrustade för fortsatt tjänst i våra hemländer. Det profetiska tilltalet var mycket starkt under hela konferensen: Fortsätt att ta emot den helige Ándes gåvor, håll ut i bönen, var inte rädda för lidandet, nå ut till er omgivning med evangeliet, gå framåt, se inte bakåt, låt den helige Andes eld rena er, vänd om och lev ett heligt liv.

Artikelförfattaren (t.h.) med en sudanesisk präst (mitten) och en filippinsk bönegruppsledare från HongKong (t.v.)

Vi fick träffa många inspirerande talare som på olika sätt bidrog till konferensens tema. Där fanns kardinal *James Stafford*, president för Vatikanens råd för lekmännen, fader *Raniero Cantalamessa*,

kapucinatern och predikanten åt det påvliga hushållet, känd från tidigare besök i Sverige, *Patti Gallagher Mansfield*, för 30 år sedan en av de studenter som var med på reträtten i Pittsburg som brukar nämnas som upprinnelsen till den karismatiska förnyelsen i katolska kyrkan, *Charles Whitehead*, ICCRS president var några av de talare som medverkade. I konferensen ingick också en audiens hos den helige Fadern.

Jag vill dock fokusera min rapport på två talare, den ene med ett mycket starkt profetiskt budskap, *Ralph Martin*, den andra en oförtröttlig fostrare och lärare åt förnyelsen som både står för uppmuntran att gå vidare i

öppenhet för dopet i den helige Ande och nådegåvorna, men också för realism och förnuft när det gäller att finna balans och struktur och inte hamna i någon ytterlighet: sr *Nancy Kellar*.

Två profeter i vår tid: påven och Maria

Ralph Martin kommer från USA. Han arbetade tidigare inom Cursillorörelsen. Därefter blev han en av ledarna bakom utvecklingen av den karismatiska rörelsen i Katolska kyrkan både i USA och internationellt. Han har skrivit en rad böcker.

Ralph Martin inledde med en tillbakablick på förnyelsen: Vid den första karismatiska ledarkonferensen i Grotta Ferrata 1973 var 13 länder representerade. Idag träffas vi 1200 ledare från 80 olika länder vilket vittnar om hur förnyelsen spritt sig i kyrkan.

Kardinal Ratzinger har påpekat att det var något oväntat som hände under Andra Vatikanconciliet: Den helige Ande väntade på ett tillfälle att tala, vilket också skedde. Kardinal Suenens genomdrev, trots motstånd, en text som sade att de karismatiska gåvorna så som de beskrivs i Apostlagärningarna fortfarande är verksamma i kyrkan. (se *Lumen Gentium nr 12*).

Ralph Martin menade att det finns två stora profeter i världskyrkan idag. Och precis som på de gammaltestamentliga profeterens tid, så är det lätt att man sluter sina öron och går miste om budskapet. Den förste är den nuvarande påven. Ralph har noga studerat dennes skrivelser och uttalanden. Ända från början av sitt pontifikat har påven vänt blickarna mot 2000-årsjubileet, och han har talat om detta som ett nytt advent, ett nytt *kairos*, för kyrkan. Han har också manat Guds folk att ta vara på detta tillfälle av Guds nåd genom att återerinra sig kyrkans grundläggande uppdrag - att vittna om evangeliet och att varje döpt kristen deltar i detta uppdrag.

Den andra profeten är Maria, Guds moder. Det pågår idag c:a 300 Maria-uppenbarelser runtom i världen. Alla är kanske inte äkta, men åtminstone en kärna av dem är nog det. Budskapet är alltid detsamma: Det finns ett allvar, tiden hastar, det finns en fara för människorna i att bara rusa vidare utan att besinna sig. Bed mycket! Omvänd er!

Påven talar inte bara om 2000-årsjubileet som en minneshögtid. Han profeterar. Det är

forts på nästa sida

unik för hans läroämbete att han används av Gud som en profet. Redan i sin första encyklika, *Redemptoris Missio*, vände han blicken mot 2000-årsjubileet, och i encyklikan om den helige Ande, *Dominem et Vivificantem*, ägnas hela sista tredjedelen åt jubileet. I *Tertio Millenio Adveniente* intensifieras förberedelsearbetet, och han manar kyrkan att förbereda sig så att "uppenbarelsen om Guds frälsning skall bli tydlig för envar". Hela Johannes Paulus II 's pontifikat verkar gå ut på att leda kyrkan in i 3:e årtusendet. 2000-årsfirandet är inte bara firandet av en historisk händelse, det är i ett nu, ett kairo för kyrkan, en ny advent. Gud förbereder något speciellt, och som Gud använde Johannes döparen för att förbereda Jesu ankomst, så använder Gud nu Johannes Paulus II för att förbereda denna nya vår för evangeliet.

I en tid då det verkar gå neråt för kyrkan med sjunkande antal kyrkobesökare, färre präst- och ordensskalleler och allt fler katoliker som inte accepterar kyrkans undervisning på olika områden, så profeterar påven om en ny pingst. Pingsten 1998 samlades kyrkliga rörelser i Rom för att möta påven. Vad han sade då var mycket viktigt: "Rörelsernas samling i Rom är ett vittnesbörd om hur kraftfullt den helige Ande verkar idag. Kyrkan är övertygad om att Jesus Kristus lever idag och förvandlar människors liv."

Det karismatiska förnyelsen i katolska kyrkan är inte en rörelse bland andra rörelser. Den är en ström av Guds nåd som väcker kyrkan till att uppmärksamma vad som redan tillhör henne. 1967, då förnyelsen var i sin linda, inleddes en teologisk reflektion av vad den betydde. 31 år senare, på pingstdagen 1998 sade påven till representanter för de församlade rörelserna på Petersplatsen: "Jag vill idag ropa utvar öppna och lyhörda för den helige Andes gåvor. Ta villigt emot Andens gåvor och handla i enlighet med dem." Vi katoliker har en tendens att begränsa det kristna livet till intellektuell nivå, till teologi och dokument. Men påven säger: Kristus lever idag!

Spontanitet och struktur , balans och utvärdering

Sr Nancy Kellar från New York har varit aktiv inom den karismatiska förnyelsen i många år, först i USA, sedan internationellt som medlem i ICCRS´ råd. Med klokhet och pedagogisk skärpa uppmuntrar hon till att med öppet hjärta ta emot och till fullo göra bruk av nådegåvorna, men manar också till balans och utvärdering för att inte hamna i ytterligheter så att det som började i Anden slutar i köttet. Profetians gåva var rikligt i bruk under konferensen, och sr Nancy hade ansvar för att pröva och utvärdera profetierna. Hon talade över texten från Galaterbrevet 3:4: "Hur kan ni vara sådana dårar? Skall det som för er började med Anden nu sluta med köttet?" Sr Nancy räknade upp tio sätt där det gäller för den karismatiska rörelsen

att hitta en rätt balans mellan ytterligheter.

1) *..om vi försöker begränsa förnyelsen till vissa former eller strukturer.* Den karismatiska förnyelsen är inte en rörelse som andra, den har ingen grundare, den är inte begränsad till vissa böneformer eller bönegrupper etc, den är inte en speciell spiritu- alitet, utan det är den helige Ande som är i rörelse, det är en nåd som är ämnad för hela kyrkan och som kan tas emot av alla, präster som lekmän och oberoende av inom vilken orden eller spiritualitet man befinner sig.

2) *...om vi förlorar vår andliga hunger och förväntan på att Gud alltid kan göra något mer i våra liv.* "Det finns alltid mera" är sr Nancys valspråk som hon ofta upprepar då hon undervisar runt om i världen.

Sr Nancy vid besök i Stockholm 1997

3) *...om vi låter oenighet släcka ut Andens gåva.* Vi fick ett underbart exempel från Uganda hur den helige Ande kan bringa enhet där det funnits djupt rotad fientlighet: Hur ungdomar från olika tidigare fientliga stammar under en karismatisk sammankomst jublande bar varandra på sina armar. Det gjorde ett djupt intryck på de församlade eftersom det innebar överbyggande av mycket djupa och långtgående motsättningar, något som man tidigare ansett otänkbart.

4) *... om vi slutar att använda de karismatiska gåvorna eller säger att vi inte behöver dem.* Vi växer aldrig förbi gåvorna. Det räcker inte med kärlek. Tvärtom: Om vi har kärlek kan vi inte förvägra våra medmänniskor att verka i gåvorna som är ämnade för att bygga upp och förmedla Guds nåd och kraft. Sr Nancy gav följande bild: Tänk er en man som vi möter törstande i öknen. Det räcker inte att säga: Min vän, jag älskar dig verkligen. Om vi älskar honom ger vi honom också vatten och mat. De andliga nådegåvorna är vatten och mat åt Guds folk.

5) *...om vi inte kan hitta en bra balans mellan struktur och spontanitet.* För mycket struktur kan släcka ut gåvorna. Å andra sidan kan brist på struktur göra att kraften går förlorad.

6) *...om vi inte kan hitta balansen mellan att vara fullt integrerade i kyrkan å ena sidan och att vara fullt ut karismatiska och inte tona ner bruket av nådegåvorna å andra sidan.* Vi måste vara karismatiker, men inte separatister.

7) *... om vi inte kan hitta balansen*

forts på nästa sida

mellan att vara fullt ut katolska och samtidigt ekumeniskt öppna.

8) ...om vi inte kan integrera de olika uttrycken för karismatisk förnyelse.

9) ...om vi inte tillåter nya människor att inta ledarpositioner. Unga människor växer i mognad då de tillåts komma i tjänst, samtidigt som de äldre får nya uppgifter som stöd och rådgivare åt de unga.

10) ...om vi inte når ut till våra präster och ordensfolket. Ibland kan det finnas risk för missmod på grund av brist på stöd och intresse, och ibland direkt motstånd, från prästernas sida. Det är viktigt att framhärda i att nå ut till prästerna i kärlek och utan kritik. Samtidigt är det tillåtet att klaga på kyrkoherdens eventuella ointresse eller hindrande attityd. Vi bör göra det vi kan göra i våra församlingar, istället för att klaga på att vi inte får stöd för allt.

Audiens hos påven

En höjdpunkt under konferensen var audiensen hos påven. I bussar åkte hela konferensen till Rom för en privat audiens. Charles Whitehead, ICCRS' president tackade den helige Fadern för det hjärtliga stöd han givit den karisma-tiska förnyel-sen, liksom för den väg-ledning han givit. Påvens tal till konfe-rensens återges i vid-stående ruta.

En bra sum-
mering av
konferensen
gavs av
O r e s t e
P e s a r e ,
ledare för
I C C R S
kontor i rom
o c h

konferensens värd: "Genom medverkan från er alla, och genom Guds nåd, så har detta tält under en vecka förvandlats till den helige Andes stad."

Bengt Malmgren

Ur påven Johannes Paulus II:s tal till deltagarna i ICCRS' konferens, 30 oktober 1998 i Rom

"Kära Bröder och Systrar!

När jag hälsar den internationella konferensen för katolska karismatiska ledare 'tackar jag min Gud genom Jesus Kristus för er alla, därför att man i hela världen talar om er tro '(Rom 1:8). Den katolska karismatiska förnyelsen har hjälpt många kristna att återupptäcka den helige Andes närvaro och kraft i sina liv, i kyrkans liv och i världen. Denna återupptäckt har i dem uppväckt en tro på Kristus, fylld med glädje, en stor kärlek till kyrkan och en delaktighet i kyrkans evangeliserande uppgift. Jag förenar mig med er i tacksamhet till Gud under detta den Helige Andes år, för de underbara frukter han har önskat föra fram till mognad i era gemenskaper och genom dem i de olika församlingarna.

.....
Temat för er konferens, 'Låt elden falla igen!', påminner om Kristi ord: 'Jag har kommit föra att tända en eld på jorden. Om den ändå redan brann!' (Luk 12:49). De här orden återklingar med all sin styrka när vi ser fram emot det stora jubiléet. Guds ord som blev kött har gett oss kärlekens eld och den sanning som frälser. Den evangeliska utmaningen 'gå ut och arbeta i vingården i dag!' (Matt 21:28) är stor nu när vi står på tröskeln till den kristna tidsålderns tredje årtusende.

.....
Må Maria, Andens Brud och Kristi Moder, vaka över allt ni gör i hennes Sons namn. Till er alla, till era gemenskaper och era kära, ger jag med glädje min apostoliska välsignelse."

övers. Kerstin Jonsson

Att vi fick vara med på konferensen "Let the Fire Fall Again" var kanon. Man vet inte var man vill börja med att berätta om allt gott som östes över oss varje gång under mässan, seminarier, vittnesbörd och att lousjunga, prisa Herren. Vi fick också vara med om ett uppmuntrande besök hos påven.

Ja, det hela var en enorm injektion. Glädjen över att personligen ha träffat så många nya syskon från olika länder och världsdelar är stor. Herren är alltid god.

Pancho och Monique Chin a Loi

Läs mer om förnyelsen på AKKS web

AKKS' hemsida har fått ett nytt utseende. Nyhetsbrevet kommer ut 2 ggr per år, men hemsidan försöker vi fortlöpande hålla uppdaterad med aktuellt material från förnyelsen i Sverige och i världen. Det finns också gott om bakgrundsmaterial, hänvisningar till olika dokument samt länkar ut i världen. Du kan också kommunicera med AKKS via formulär, t.ex. göra bokbeställningar. Webmaster är Bengt Malmgren. Besök AKKS hemsida på följande adress:

AKKS c:o Lillemor Hallin, Gnejsv. 7 183 30 TÄBY tel: 08-758 98 82
e-post: akks@catholic.se

AKKS styrelse:

Lillemor Hallin, ordf. Gnejsvägen 7,
183 30 Täby. tel: 08-758 98 82
lillemor.hallin@mbox318.swipnet.se

Bengt Malmgren, v.ordf+sekr
Sotholmsv 16, 122 48 Enskede.
tel 08-649 74 94 fax 08-648 99 95
bengt.malmgren@catholic.se

Kerstin Jonsson, kassör, Gnejsvägen 7,
183 30 Täby. tel: 08-758 98 82
kerstin.m.jonsson@swipnet.se

Pancho Chin A Loi, Skyllbergsg 16,
124 71 Bandhagen, tel 08-86 72 56

Maria Fischer, Albatrossv 100,
136 66 Haninge, tel 08-7778259
famica@haninge.mail.telia.com

Kontaktpersoner:

Marianne Abrahamsson, Sysslomansgatan 26,
752 23 Uppsala

Christina Agnani, Vallmovägen 12,
240 10 Dalby, tel 046-209027

Ann-Marie Breineder, Dalåsvägen 8,
632 22 Eskilstuna

Barbara Chudoba, Prostvågen 9, 2 tr,
171 64 Solna

Martin Hägglund, Grinnekullegatan 193,
417 42 Göteborg

Tomasz och Christina Pilewicz, Frejavägen 5
820 65 Forsa

Carl-Olov Sandberg, Vårstagatan 3,
871 40 Hämösand

BÖNDAG FÖR ANDLIG FÖR- NYELSE OCH EVANGELISATION

i Vårfrukyrkan i Täby lörd 17/4
kl 14.00 - 20.00 (med möjlighet
att komma och gå som man vill
och kan).

Tåg från Stockholm Östra (vid T-
banestation Tekniska högskolan)
13.37 till ROSLAGS NÄSBY, c 15
min. Obs: ej Näsby Park!

Program: lovsång, rosenkrans,
invigning till Maria. C:a 15.15:
bönegruppsgemenskap (ev
också de sjukas smörjelse). C:a
16.30: kaffepaus. 18.00: vesper
och sakramental tillbedjan,
mässa.

Tag med föremål som du vill ha
välsignade (andaktsbilder, rosen-
kransar mm). Fasta gärna dagen
innan.

Hjärtligt välkommen!
AKKS och EVANGELISATION

BÖNEGRUPPEN I VÅRFRU-KYRKAN, TÄBY

Kl 19 varannan tisdagkväll strömmar de in, vår bönevänner från de olika församlingarna i Täby samt några som åker ända från Åkersberga och från Stockholm. Då har de som är från Vårfrukyrkan just varit i församlingens mässa.

Vi börjar med fika av det enkla slaget, ett bra tillfälle att få "prata av sej" och glädjas åt gemenskapen. 19.30 börjar själva bönekvällen. Ett par av oss turas om med att förbereda kvällen och leda den. Vi har ingen i gruppen som spelar, men alla sjunger. Det blir både gamla och nya bibelvisor och en och annan psalm. Lovsången från hjärtat hörs både på jorden och i himlen! Under lovsången är det tillfälle till tacksägelse och tillbedjan också med egna ord, bibelord och tystnad. Vi fortsätter med en stunds delande kring bibelordet. I gruppen finns en fin mognad, så det är naturligt för oss att dröja inför ordet i tystnad och sedan dela erfarenheter i samtal och bön. Den sista halvtimmen har vi förbön för nära och fjärran böneämnen. Allt är nära Faderns hjärta vare sig vi ber för någons sjuka familjemedlem eller en naturkatastrofs offer långt borta.

Vi är vanligen 15-20 personer. De flesta kommer från katolska församlingen och pingstkyrkan. Övriga är från svenska kyrkan, missionskyrkan och metodisterna. Andens gåvor är verksamma genom oss. Ofta få någon ett tilltal eller ett bibelord som är personligt riktat till någon. Vi ber frimodigt om hälsa för de sjuka även när vi inte ser direkta svar. På något sätt svarar Gud ju på bön och det är mycket uppbyggligt att ibland bli påmind om att något vi bad om för länge sen blivit besvarat.

Flera gånger om året har vi större bönesamlingar för alla församlingarna i Danderyd och Täby. Då är vi betydligt fler och det blir en varm och härlig gemenskap. Flera i vår grupp, katoliker och pingstvännen arbetar med en djupgående själavård inom organisationen Helhet genom Kristus. Vi medverkar i själavårdskurser på olika håll i landet. Det är ett starkt vittnesbörd och en särskild välsignelse med att göra sådan tjänst i en kärleksfull ekumenisk anda.

Kerstin Jonsson

EKUMENIK I STOCKHOLM

Våra katolska bönegrupper har under flera år haft samarbete med S:ta Clara kyrka, bl.a. med gemensamma lovsångsgudstjänster. På det sociala planet samarbetar vi genom soppköket på Sergels torg som drivs i samverkan med den sociala missionen i S:ta Clara.

Hösten 1998 har samarbetet vidgats genom kontakter med Betlehemskyrkan, Thomaskyrkan (Nybygget) och Elimkyrkan. Varje månad har vi haft gemensamma gudstjänster i varandras kyrkor. Det har varit ett fint sätt att lära känna varandra och öka samhörigheten hos Guds folk i Stockholm.

Bönegruppsledarna har också haft möten med pastorer från de nämnda samfundet och deltagit i pastorsluncher som regelbundet brukar anordnas där ännu fler samfund är representerade. Man har bett för och överlagt om det fortsatta ekumeniska samarbetet som vi hoppas skall fortsätta att utvecklas på ett positivt sätt. Även under detta år fortsätter vi att träffas gemensamt, och öppna ekumeniska samlingar fortsätter. (Se AKKS program för 1999). Visionen är att verka för ett synliggörande av Andens enhet samt målmedvetet bedja för ett andligt uppvaknande i Stockholm, för evangelisation, och för att hinder för enhet. Vi är medvetna att endast tillsammans är det möjligt att avge ett trovärdigt vittnesbörd som kan förvandla människors hjärtan.

Under pingsten, 21-24 maj arrangeras en ekumenisk konferens, *Enhet i den helige Ande*. Då inbjuds en anglikansk biskop samt en kyrkoherde med team från England. Seminarierna kommer att handla om Alpha-kurser, diakoni och smågruppsverksamhet, lovsång, helande bön. Teologiskt seminarium kommer även att finnas. Konferensavgiften kommer att vara 400:- (350:- vid anmälan före 30/4). för information kan man ringa Pancho och Monique Chin a Loi, tel 08-86 72 56

Pancho och Monique Chin a Loi, Bengt Malmgren

AKKS nyhetsbrev. Nyhetsbrev för EVANGELISATION 2000 Sverige. Utkommer med c:a 2 nummer per år.

Redaktionskommitté: Lillemor Hallin, Bengt Malmgren

POSTGIRO: AKKS 429 79 73 - 2. AKKS har inga medlemsavgifter eller prenumerations-avgifter för nyhetsbrevet. Vi sänder det gärna, men är tacksamma för en gåva som täcker produktions- och porto-kostnader. Om någon som får brevet inte önskar det i fortsättningen är vi tacksamma för besked om detta. För beställningar, använd talongen på sista bladet, eller formulär på vår hemsida <http://www.catholic.se/akks>

LIV I ANDEN-SEMINARIER

Liv i Anden-seminariet är en sedan länge beprövad form för introduktion i det fulla livet i den helige Ande. Vanligtvis ges dessa i form av en kurs omfattande sju seminarier. Den femte gången brukar vara en böne-session då man konkret ber om den helige Andes utgjutande över var och en. Denna seminarieform lämpar sig både för nyintroduktion i den kristna tron samt för den som vill förnya sitt kristna liv och återknyta kontakten med Kyrkan. Nedan rapporteras från två sådana kurser. Vi presenterar också ett vittnesbörd från en deltagare.

HAGSÄTRA

En av Katolska domkyrkans bönegrupper samlas en gång i veckan i vårt hem i Hagsåtra. Våren 1998 hade vi Liv i Anden-seminariet med omkring 20 deltagare, både från bönegruppen och utifrån. Medverkande på själva kursen var *fader Ingvar Fogelquist, Kerstin Jonsson, Bengt Malmgren, Kjell Fors* och vi själva, samt som gruppleddare *Dagny Ståhlberg* och *Graszina Mateus*.

På det femte mötet bad vi för våra syskon om "dopet i den heliga Anden". Under bönesessionen hade vi den stora glädjen att ha med oss *fader Clyde Rausch*, och våra vänner från Svenska kyrkan, *Kristina Tosteberg* och prästerna *Gunnar Helleby* och *Bo Zetterlund*. Vår kära syster i Herren *Barbro Eriksson* från Täby och broder *Börge Skönbeck* från Centrumkyrkan i Sundbyberg var också med.

Vi fick en rik välsignelse av vår Herre genom dessa seminarier. Den Karismatiska förnyelsen inom Katolska kyrkan består inte av slutna grupper som verkar för sig själva. Den har ingen grundare, utan vi vill vara lyhörda inför Herren genom den heliga Anden, och vi vill tjäna Herren i hans kyrka under biskopen och kyrkans överhet med allt vad det innebär. Men vi ber också tillsammans med våra trossyskon tvärsöver alla samfundsgränser, vi betjänar varandra, ber förvarandra och ber om enhet i den heliga Anden. Vi ser gång på gång vilka under Herren gör för oss och andra, och vilken påtaglig verklighet det är att bli frigjord i den heliga Anden.

Pancho och Monique Chin a Loi

UPPSALA

Genom höstens Liv i Anden-seminarier i S:t Lars kyrka fick vi hjälp till djupare överlåtelse till Kristus och till Kyrkan samt till ett förnyat liv i den helige Ande. En ekumenisk satsning gjordes, öppen för alla troende, med undervisning av representanter från både Katolska och Svenska kyrkan. Tillsammans med 40 deltagare, inkl vår kyrkoherde *Klaus Dietz*, hade vi en spännande höst.

I smågrupper delade vi med varandra om den väg vi befann oss på och de svårigheter som var och en upplevde, men också glädjeämnen och hur den helige Ande leder oss. Vi fick hjälp att ta konkreta steg genom enskilda samtal med gruppleddare och präst. I studiematerialet ingår bibelord för varje dag som vägledde och stärkte oss.

Jag är mycket tacksam för denna chans! Vi beredde plats och möjlighet, och Gud verkar i var och en av oss!

Berit Hanell

Vittnesbörd:

"UNDER ANDEDOPET UPPLEVDE JAG FÖRSTA GÅNGEN ATT JESUS LEVER".

I vår tid av självförverkligande och strävan efter ekonomiskt oberoende är det många som söker en andlig mening med sin tillvaro, men få vänder sig till Kyrkan. De kopplar ihop den med politiska maktspel, korruption och dubbelmoral. Istället söker man på annat håll. Jag var en av dem. Jag prioriterade min karriär. När jag hade tid över tränade jag, umgicks med familjen och vänner och var generellt aktiv. Men något saknades i mitt liv, jag visste inte vad. Jag blev allt ängsligare och gled långsamt in i en lättare depression. Det som höll mig flytande var alla plikter.

Då började jag söka efter en mening med mitt liv. Det ledde mig till en kurs "Den nionde insikten" som belyste att möten med andra människor inte är tillfälligheter. Det har alltid en betydelse och det finns en andlig mening med våra liv. Kursen bidrog till att jag började se tillvaron med nya ögon. Jag kunde dock inte hänge mig till fullo åt budskapet som hade nyanser av new age. Samtidigt fortsatte min mors tjat om att jag borde följa med till bönemötena hon gick till. Det hade hon gjort i 2 års tid, men mitt svar blev alltid nej. Jag behövde inte gå i kyrkan eller till någon grupp för att be. Be kunde jag göra hemma vilket jag gjorde sporadiskt, men till sist kom jag med. Det var i samband med trettondagsafton 1997, så varför inte?. Det var trots allt en helig dag och jag hade inget annat inbokat.

Mitt första möte med den ekumeniska bönegruppen, som hade starkt katolsk prägel var positivt. Jag hade noga granskat att det inte rörde sig om en sekt. Jag började gå regelbundet på bönemötena för att "det gav något". Jag känd ofta en känsla av frid och glädje, något jag aldrig tidigare känt efter en katolsk mässa. Jag hade bl.a. därför sedan 12 år vänt ryggen till den katolska kyrkan, och jag upplevde inte att Kyrkan lever som den lär.

Alla i bönegruppen skulle genomgå ett andedop och delta de närmaste fem veckorna. Som nykomling stod jag inför valet. Var jag redo att bekänna min tro och ta emot den Helige Anden?. Ja. Kunde jag följa med de fem veckor långa "förberedelserna"?. Ja. Var jag redo att bikta mig?. Nej. Det skulle innebära en ändring av min inställning till Kyrkan. Det var det allra svåraste med andedopet. Jag ängslades och försökte på alla sätt undvika att genomgå bikten. I sista stund bar det av till S:ta Eugenia katolsk kyrka. Efter att jag biktat kändes det som en befrielse.

Under andedopet upplevde jag för första gången att Jesus lever. Jag uppfattade ett starkt ljus och började gråta okontrollerat. När jag kom hem, var jag mest rädd. Hade jag någon kontroll kvar?. Skulle jag brista ut i gråt om jag började be?. Jag förstår idag att det var en renande process som jag genomgick och fortfarande genomgår. Min relation var sedan barndomen rädsla, att vara rädd för att inte vara värd Kristi kärlek. Men vi är alla en del av Kristi kropp och han älskar oss oavsett vår belastning. Det är genom Jesus och Guds nåd som vi blir rättfärdiga. Det är genom bön, ödmjukhet och kärlek till vår nästa som vi blir öppna för Herrens nåd och vägledning.

Med denna nyfunna insikt har jag vuxit oerhört som människa. Jag har omfamnat Kyrkan på nytt och försöker låta bli att förebrå andra för deras svaghet. Jag har förstått att jag istället ska be för dem. Jag ängslas inte längre för att kunna prestera för att införskaffa materiella ting. Jag vet att jag får det jag behöver och att det också finns en större mening med mitt liv än jag förstår. Därför ber jag om nåden att urskilja Herrens vilja med mitt liv.

EVANGELISATION 2000

EVANGELISATION 2000 I SVERIGE

Januari 1999

KATOLSK EVANGELISATION IDAG

Andra Vatikankonciliet banbrytande

Liksom på alla andra områden inom kyrkan blev Andra Vatikankonciliet 1962-65 av största betydelse även för den moderna katolska evangelisationen. "Kyrkans väsentliga uppdrag är att sprida evangelium till alla människor", fastslår påven Paulus VI i sin skrift *Evangelii Nuntiandi*, Om evangeliets förkunnelse i dagens värld, utgiven 1975. "Hon finns till för att evangelisera."

Vilka är kallade att evangelisera? Alla: påven, biskoparna, prästerna, systrarna, familjerna, församlingarna, män, kvinnor, barn, unga, gamla. Och alla medel ska användas: vittnesbörd i liv och ord, levande predikan och liturgi, undervisning, personliga kontakter, massmedia...

Vilka ska evangeliseras? Alla: de som är långt borta från Gud, de icke kristna, de icke praktiserande kristna, de redan troende som behöver stöd för att växa. Alla har rätt att få del av budskapet om Faderns kärlek till oss och om frälsningen genom Jesus Kristus, en frälsning som berör hela människan, hela hennes situation och i slutändan hela mänskligheten.

Människor utanför kyrkorna frågar då och då: "Men varför kommer ni inte till oss och berättar - om ni nu har någonting av värde att ge?" 14 november 1998 höll därför alla församlingar i vår kommun Täby, med våra präster och pastorer, en evangeliserande gudstjänst mitt i Täby centrum, som påstås vara norra Europas största köpcentrum under ett tak. Från Vår Frus katolska församling bidrog vi med vittnesbörd och förböner. Församlingarna gjorde samma sak i Mörby centrum i Danderyd för en del år sedan, och det gav mersmak.

Evangelisationscentra

Kyrkan har alltid evangeliserat. Men tendensen har varit att alltmer överlåta detta arbete åt "proffsen", präster och systrar. Konciliet blev inledningen till en ny tid där alla direkt uppmanas att föra evangeliets budskap vidare. Evangeliserande gemenskaper bildades, och flera av dessa utvecklades till betydelsefulla centra. Ett sådant är t ex det *Franciskanska universitetet i Steubenville, Ohio, USA*. Förutom att där erbjuds traditionell akademisk utbildning tränar man även evangelister. Inom dess campus finns också det stora evangelisationscentret *FIRE* med verksamhet över hela världen. USA:s största katolska centrum för evangelisation bland spanskspråkiga, *CharisMISSIONS i Los Angeles*, leds av en kvinna av svensk härkomst, Marilynn Cramar. Tillsammans med sina medhjälpare evangeliserar hon i ett 40-tal länder, driver egen TV-studio, har eget boktryckeri mm. Många sådana centra, stora och små, finns idag runtom i världen.

Skolor i evangelisation

1985 startade den första katolska evangelisationsskolan för lekfolk, *ICPE (International Catholic Programme of Evangelisation)*, på Malta. Denna skola har idag sitt centrum i Tyskland och driver skolor på flera kontinenter. I hela världen finns idag cirka 2000 skolor och 1-2 nya föds varje vecka. De är av de mest skiftande slag. En del omfattar program på några veckor eller några månader medan andra är ett- eller tvååriga eller ännu längre.

I alla dessa skolor står Jesus Kristus i centrum. Man tränas i ett katolskt kristet liv med en personlig relation till Jesus Kristus, man firar gemensamma mässor och fördjupar bönelivet, man studerar bibeln, man lär sig olika metoder att evangelisera: genom vittnesbörd, genom att tala offentligt, genom drama, musik osv, och man sänds ut att träna praktiskt under kortare eller längre tid. Några exempel på vanliga undervisningsteman är: effektiv evangelisation, Guds ord, den helige Andes gåvor, att bygga upp friska kristna gemenskaper och församlingar, att leva i sakramenten, effektiv förbön, att föra en person till Herren.

Skolan i *Lanckorona nära Krakow i Polen*, t ex, utbildar evangelister från Polen, Lettland, Litauen, Ukraina, Ryssland, Vitryssland, Ungern, Tjeckien och Slovakien. De flesta deltagare är katoliker, men även ortodoxa förekommer. I utbildningen finns tid avsatt även för försoning mellan alla dessa nationer, som så länge förtryckt och förtryckts av varandra. De sista veckorna av utbildningen ägnas åt evangelisation i deltagarnas hemländer av internationellt sammansatta grupper. Från Sverige har vi under flera år bekostat utbildningen av samtliga lettiska deltagare i denna skola, vilket resulterat i att en katolsk evangeliserande gemenskap, *EFFATA*, grundats i Riga och att ett centrum för evangelisation idag är under uppbyggnad där. Denna gemenskap arbetar mycket ekumeniskt - se rapport nedan.

Le Verbe de Vie utanför Fribourg i Schweiz är en franskspråkig skola inrymd i ett kloster. 17 dominikansystrar upplåter sitt stora hus för ett 20-tal unga människor som lever i gemenskap och leder skolan.

forts på nästa sida

The House of the Open Door Community är en gemenskap i England som sedan 20 år driver en stor bondgård som ekonomiskt stöd för sin evangelisation i fängelser, skolor, pensionärshem, sjukhus och kyrkor. Man utbildar och tränar också evangelister, både i England och i Östeuropa.

Hela församlingar kan fungera som evangelisationscentra och skolor. I församlingen *St Boniface i Pembroke Pines* i Florida inledde kyrkoherden och en diakon i början av 1980-talet en undervisning i sin församling som utmynnade i bildandet av evangeliserande cellgrupper, vilket i sin tur ledde till en stark tillväxt av församlingen. Idén har sedan förts vidare i kyrkan. I Europa är församlingen *S Eustorgio i Milano*, med över 100 cellgrupper på c 20 personer, ledande sedan 1987 och anordnar varje år ett internationellt seminarium, vanligen före midsommar, dit alla är välkomna. Församlingar av detta slag växer nu fram i många länder.

Biskop Anthony Gbujii i Nigeria har invigt över 40 skolor i sitt stift, alla av olika karaktär beroende på lokala förhållanden. Han uppmanar alla sina biskopskolleger i landet att följa hans exempel, vilket de också gör. Han inbjuder biskopar, präster, systrar och lekfolk att delta i hans skolprogram, för att de tillsammans ska kunna möta de utmaningar som ett nytt årtusende medför.

Evangelisation 2000

Sammanhållande organ i hela kyrkan är organisationen Evangelisation 2000 som understödjer och inspirerar till katolsk evangelisation i hela världen. Dessutom finns ett centrum på varje kontinent. Många länder har också sitt eget centrum. För Sveriges del har Lillemor Hallin och Kerstin Jonsson blivit ombudda från centret i Rom att ta ett huvudansvar. Givetvis gör vi detta i samarbete med AKKS. Syftet med allt detta arbete är att till Jesu Kristi 2000-åriga födelsedag ge honom det som han dog på korset för att uppnå: en evangeliserad värld som lever enligt hans budskap.

Som grund för hela arbetet initierade Evangelisation 2000 från 1988 en bönekampanj som fortsätter än idag. Miljontals människor beder enskilt och i grupper för evangelisationen. Tusentals kloster i hela världen har denna bön på sin dagordning. En liten bönbok, *Bön för en ny evangelisation*, skrevs också av ledaren, fader Tom Forrest, och utgavs på svenska 1990. Du kan få denna bok gratis mot enbart portokostnader från Evangelisation 2000 i Sverige.

Dessa centra har som syfte att utrusta, uppmuntra och inspirera biskopar, präster, systrar och lekfolk. Det var ju tidigare inte alls självklart för många biskopar och präster att stödja lekfolkets evangelisation.

Även i Sverige fungerar Evangelisation 2000 med bl a ett kursprogram där redan flera hundra personer deltagit. Vi arbetar mycket ekumeniskt. Många lärare och deltagare tillhör andra samfund.

Skolledarkonferenser

Ledarna för de olika evangelisationsskolorna bildar tillsammans, sedan slutet av 1980-talet, en union, ACCSE, Association of Coordinators of Catholic Schools of Evangelization, för inbördes hjälp och inspiration. ACCSE möts ungefär vartannat år på olika skolor och har naturligtvis förändrats oerhört under senare år, då hela Östeuropa med Sibirien kommit in i sammanhanget. En och annan rysk ortodox skolledare har dock deltagit också tidigare. I maj 1998 träffades i Tyskland 60 delegater från 40 skolor i 22, huvudsakligen europeiska, länder varvid man också fick välkomna ledaren för Vitrysslands första skola. Vitryssland har tidigare under flera år evangeliserats av exilpolacker från Tyskland.

LUMEN 2000

LUMEN 2000 slutligen är ett centrum av mediaspecialister som inspirerar och stöder samarbete mellan katoliker som använder alla typer av massmedia för att föra ut Guds ord. LUMEN 2000 ger bl a ut veckotidningen *Catholic Video Magazine* samt videoprogram till dem som har möjlighet att sända dessa i TV. Även LUMEN 2000 har centra i alla världsdelar. Europas centrum finns i Eindhoven i Holland.

Protestantisk inspiration

Mycken inspiration när det gäller modern evangelisation har nått katolska kyrkan från de protestantiska kyrkorna och samfunden. Ledare, lärare och evangelister från olika samfund har generöst samarbetat med katoliker och givit av sina kunskaper och erfarenheter. Från *The Servants of Jesus' ekumeniska komunitet i Australien* har just ett upprop gått ut till alla katolska evangelisationsskolor: man vill ha så många evangelister som möjligt till de Olympiska spelen i Sidney år 2000. De ska hjälpas åt att dela med sig av sin tro genom konferenser och massmöten, genom evangelisation på gatorna, i skolorna, på sjukhusen osv.

Evangelisation i Andens kraft

Den helige Ande kan leda till evangelisation av överraskande mått. Ett exempel: 1984 kom fader Matthew Naikamparambil hem till sitt kloster i Potta i Kerala, Indien, från en prästkonferens i Rom, anordnad av

Evangelisation 2000. Han hade där öppnat sig för Andens dop. När han som vanligt skulle gå ut och samtala och ha själavård med de människor som dagligen brukade samlas utanför klostret, hörde han en dag en röst säga: "Du ska också predika för dem." Han började göra detta, och ett antal människor botades då från sjukdomar. Fler och fler människor kom dag efter dag, och många började sova utanför klostret för att inte missa *forts på nästa sida*

nästa dags predikan, och varje dag botades några åhörare. Bröderna köpte så småningom ett stort hus för att kunna logera så många som möjligt. Ur det hela växte det fram en 7-dagars reträttmodell i vilken flera hundratusentals människor deltagit, bland dessa tjugo biskopar, 5000 nunnor och minst 300 000 hinduer och muslimer. 5000-8000 människor brukar delta i varje reträtt och dessutom ommer dagligen cirka 2000 extra till undervisningen. Priset är lågt, och varje deltagare förbinder sig att stanna hela veckan. Undervisningen kompletteras med tillfälle till bikt för var och en, med bön för helande, bön om dop i den helige Ande samt sändning till evangelisation. Många människor botas från sjukdomar. Ett stort team arbetar idag med dessa reträtter, präster, systrar, bröder och lekfolk, varav många lämnat sina arbeten för att ägna sig åt detta på heltid.

Lillemor Hallin och Kerstin Jonsson

ARBETET I LETTLAND

Sedan EVANGELISATION 2000 etablerades i Sverige 1992 har vi haft på vårt hjärta att inte bara arbeta för oss själva i Sverige utan också stödja ett av de Baltiska länderna. Efter mycken bön föll valet på Lettland.

Under året 1998 har EVANGELISATION 2000/ Sverige som vanligt bekostat att en grupp ungdomar utbildats två månader i Lanckorona i Polen. De direkta kontakterna med Lettland har varit många: från kommuniteten Effata kom Sanita Apine till vårt hem två gånger tillsammans med Andrzej Sionek, ledare för skolan i Lanckorona. Den 26 december gifte de sig. Även Fr Zbignevs Stankevicz, andlig ledare för Effata och också han utbildad vid skolan i Lanckorona, besökte Sverige med en barnkör, och vi fick ett möte med honom. Med Kana-rörelsen har vi stått i brev- och telefonkontakt.

Varmt tack till alla er som stöder detta arbete. Det är underbart att se hur människor, som vuxit upp under Sovjet och förr knappast ens vågade tala med oss nu har vuxit, blivit initiativrika och ansvarstagande. Det är en förmån att få stödja människor som är så tacksamma för all hjälp och som förvaltar vad de får på ett så förnämligt sätt. Nedan följer först utdrag ur ett par brev från Effata samt några vittnesbörd från Kana-gemenskapen:

Ur två brev från Effata:

Riga 28 maj 1998: Jag vill uttrycka min tacksamhet för er hjälp och ert ständiga bönestöd. Jag känner mig så andligt nära er. Särskilt sedan jag besökte er i Sverige (förra året) känner jag era böner omge mig och jag talar med Herren om er... Detta år har varit fullt av aktivitet (för Effata). Evangelisationsresor två veckoslut, konferenser här i Lettland med polska och belgiska kristna. Vi samarbetar med två karismatiska kommuniteter i Bryssel, EFFATA och SILOA. Fyra personer från vår kommunitet har varit i Bryssel på reträtter om inre helande. ..

Er syster i Kristus *Ilze Kurza*

Riga 7 okt 1998: Tack för era förböner! Vi vill berätta några goda nyheter för er. Vi har fått en lokal till vårt centrum för evangelisation. Vår ärkebiskop har givit oss ett rum och en stor hall nära katedralen och ärkebiskopens hus. Pengarna som ni sänt oss för att bygga upp ett evangelisationscentrum ska användas till toaletter, ledningar, måleri, tapeter etc. Kontorsrummet är redan klart. Vårt nästa steg är att skaffa utrustning och möbler för kontoret. Tack för ert vänliga stöd!

Gud välsigne er, kära systrar och bröder i Kristus från gruppen Effata

Fr Zbignevs Stankevicz

Några vittnesbörd från Kana-gemenskapen

Kana-rörelsen i Lettland omfattar ett 30-tal familjer i olika delar av Lettland. Man möts i lokala grupper varje månad och arrangerar ett gemensamt familjeläger varje sommar. Några av de engagerade samtalar här om vad arbetet betytt för dem:

Silvita och Imants Kravale:

Förr förband vi ordet Kana med Jesu första underverk. Vi tänkte mindre på att det hela hände vid en bröllofsfest där två människor tillsammans med släktingar och vänner firade starten på sitt äktenskapliga liv. De hade inbjudit Jesus och Maria till detta bröllop och dessa två i sin tur hedrade det med sin närvaro. När vi tänker på detta inser vi att äktenskapet är något mycket viktigt i Guds ögon, och det är också mycket viktigt för människor att Gud är närvarande i deras äktenskapliga liv.

Många gånger har vi erfarit att Guds ljus som lyser i världen förändrar människors liv, hur Han hjälper oss så att våra hjärtan kan lämna otro och tvivel och öppna sig mer och mer för Hans eviga liv. Det kom två svenska katoliker till Riga, Lillemor Hallin och Kerstin Jonsson. De hade kontakter med en fransk kommunitet, Chemin Neuf, som bl a arbetade med s k Kana-veckor för gifta par. Förslaget att starta ett arbete med familjer - att inbjuda dem att komma tillsammans, för att med gemensamma aktiviteter och bön stärka deras äktenskapliga liv och deras kärlek till Jesus - innebar att inleda ett apostolat som varit förbjudet under alla Sovjetmaktens årtionden. Kyrkans hjälp när det gäller

att lösa problem är för familjerna lika viktig som dagligt bröd. Därför förberedde vi, tillsammans med studenter och personal vid Kateketinstitutet i Riga, och med dess ledare Maneta Ansevica, den första Kana-veckan 1994.

Det bästa med Kana-rörelsen är att den stärker människornas kristna tro i vardagslivet, den för människor närmare mässan, bönen, bibeln. Den ger möjlighet att, med Jesu hjälp, förändra livet, att hjälpa människor till försoning och till förtröstan på Gud.

Elita och Paul Princis:

Den kommunistiska ideologin förstörde våra familjer under flera årtionden. Då som nu slutar 55-70% av alla äktenskap i skilsmässa. Varje försök att stärka familjen är oerhört viktigt. Kana-rörelsen bär en alldeles särskild frukt. Vi ser genom vittnesbörden hur den helige Ande handlar på ett underbart sätt i de olika äkta paren, och alla upplever det olika. Även vi har tagit emot helande, både som par och som enskilda personer. Innan vi kom till KANA-veckan hade vi problem i vårt dagliga liv som ibland kunde vara verkligt dramatiska, men dessa problem är idag fullkomligt borta. En otroende person skulle kunna tro att vi behandlats av en psykoterapeut, men det var här vi mötte den store Psykoterapeuten, Gud själv. Vi ser detta som Kanas främsta frukt. Vi har också fått vänner som delar våra värderingar, vi har lärt oss acceptera dem som har andra åsikter än vi och lärt oss att vara vänner även med dem, vilket inte alltid är så lätt. Men om det alltid vore lätt att älska så skulle det inte kosta någonting att komma till himlen.

En av Kana-rörelsens frukter som många gläder sig över är den gemensamma bönen. Den är, enligt vår

mening, ett bevis på att Kristus själv är med och leder oss. Också respekten och känsligheten för varandra och den stora friheten i de små grupperna främjar den helige Andes verk i människor, som får uppleva att de är värdefulla och älskade av Kristus, att det finns en källa att dricka ur för den törstige, att ingen är ensam - och att var och en också har vatten att ge till andra som behöver det.

Maneta Ansevica:

Jag önskar för Kana-fraternitetens del i Lettland att alla dess medlemmar får förstå hur viktiga de är i Kristi ögon, den store Översteprästen som vill leda oss genom offer och lidande in i sin härlighet. Han ber oss alla att ge vidare de goda nyheterna om Guds rike. Jag önskar att Kana kan hjälpa fram sådana vittnen, som i denna mörka, förvridna värld kan visa vägen genom bön, bot och kristet syskonskap för alla som söker sanningen.

FAKTA: EVANGELISATION 2000/SVERIGES stöd har tagit sig många uttryck genom åren: rest dit för att uppmuntra (från 1993 - för de flesta var vi de första västerlänningar de någonsin träffat), tillsammans med Fr Martin Pender undervisat några hundra studenter i evangelisation (93 - de var otroligt entusiastiska), under några år bekostat att en grupp lärare från den engelska evangelisationsskolan SENT fortsatte undervisningen av hundratals studenter en vecka per år (93+94), inbjudit Fr Manuel Casanova, då ledare för EVANGELISATION 2000/Europa, till Riga (93), introducerat komuniteten Chemin Neuf i Lettland (94), vilket i sin tur resulterat i ett nät av s k Kana-familjer som stöder varandra och idag har centra i tre olika delar av landet, bekostar från 1995 att 5-10 lettiska ungdomar per år får två månaders utbildning i evangelisation vid skolan i Lanckorona i Polen, vilket gett upphov till komuniteten Effata i Riga och dess mycket ambitiösa arbete.

ALPHA-KURSER...

...är en ny form av evangelisation som idag breder ut sig i alla kyrkor och samfund i hela världen, t o m i Kina. Dess ursprung finns i den anglikanska församlingen Holy Trinity i Brompton, London. Flera engelska katolska biskopar, präster, systrar och lekfolk är idag engagerade i denna verksamhet. Historiskt sett är detta det första strukturerade program sedan reformationen som verkligen förenar kristna från alla läger. Fram till sommaren 1998 hade c 80 kurser hållits också över hela vårt land. Många orter och de flesta samfund har berörts, dock ännu ej katolska kyrkan.

Biskop Ambrose Griffiths säger: "Kursen är enkel och direkt, illustrerad med härliga berättelser. Allt sker i samband med måltider, och jag kan inte låta bli att tänka, att precis så här gjorde Jesus själv. Kursen är inte en fullständig presentation av den katolska tron, men vilken introduktionskurs är det? Den innehåller dock ingenting som står emot katolsk tro. Den

erbjuder dessutom i en härlig form den kristna trons grunder, som många katoliker aldrig fattat. De har ju blivit sakramentaliserade men inte evangeliserade."

Charles Whitehead, president för ICCRS (International Catholic Charismatic Renewal Services) menar, att "Alpha är en utmärkt introduktionskurs för dem som inte går i kyrkan, eller för dem som anser att en ärvd kristendom inte är särskilt meningsfull."

Vad är Alpha?

Alpha är en grundläggande kurs i kristendom som svarar på frågorna "vad är meningen med livet? Vad har kristen tro att tillföra dagens människor?" osv. Alpha står för

Alla som är intresserade av att veta mer om kristen tro. Alla åldrar är välkomna.

Lära med ett leende. Man kan lära om kristen tro och samtidigt ha roligt.

Prestationsfri gemenskap med möjlighet att under trivsamma former få nya vänner.

Hela människan och hela livet - i den lilla gruppen kan frågor tas upp om allt.

Alla frågor får ställas. Ingen är för enkel eller för utmanande.

För vem är Alpha?

Alpha är för alla, men särskilt för dig som vill utforska kristen tro litet närmare, aldrig blev konfirmerad, är förälder till ett barn i konfirmationsåldern, förbereder dig inför vigsel eller dop, är ny i kyrkan.

Hur kan en kurskväll se ut?

Man träffas tio gånger och inleder med en gemensam måltid. Därefter följer kvällens föredrag. Det kan handla om vem Jesus är, om bön, om bibeln, om den helige Ande, om kyrkan, osv. Därefter indelas man i smågrupper för samtal.

De flesta katolska församlingar i Sverige har redan någon form av trosundervisning för barn och i många fall även för vuxna. Det är givetvis inte meningen att Alpha-kurserna ska konkurrera med denna. Men de kan utgöra ett komplement. De kan berika den undervisning som redan finns. Alpha-kurserna är dessutom menade att nå andra än dem som vanligen deltar i en församlings undervisning. Vi vill alltså uppmuntra alla i den katolska karismatiska förnyelsen att gå en sådan kurs, i vårt land givetvis i ett protestantiskt sammanhang än så länge, för att lära och skaffa erfarenhet. Ett stort antal kurser planeras över hela landet för år 1999. Tag kontakt med kontoret i Sollentuna för information! För många individer och församlingar har Alpha-kurserna inneburit en vitalisering som gett dem en ny frimodighet att inbjuda och möta människor i en

öppen och ärlig dialog.

Den engelska språkskolan i klostret Jesus and Mary i Willesden norr om London har haft Alpha-kurser sedan 1997. Kursen är så populär att 100-tals vill delta. Det är mer än vad skolan klarar av på en gång, så man tar nu en klass i taget. Simon Winters, religionslärare, säger: "Alpha har gett min katolska tro en ny mening, och nu vill jag erbjuda både mina elever och mina kolleger samma möjlighet som jag själv fått." Engelskläraren Jim Mulligan menar: "Många ungas tro får nytt liv genom Alpha. Det är 'cool' att gå på Alpha-kurs, eller i Alpha-klubben som de kallar den."

I Tablet nr 97/1998 kunde man läsa i ett reportage från en Alpha-kurs: "Katolikerna var stormförtjusta över vad de fått lära sig. Fast de alltid betraktat sig som trogna katoliker, hade de tidigare inte kunnat finna ord om de blev utmanade att förklara sin tro. Alpha gav dem ett språk att uttrycka det på, på ett sätt som deras sekulariserade vänner lätt kunde förstå."

Vi behöver alla lära oss detta språk i vår tid!

Lillemor Hallin

Nationell rådgivare för Alpha i Sverige: Christer Wallström,
Administratör: Ann-Cathrine Freij,
Adress: Alpha Sverige, Kummelby kyrka, Sollentunavägen 83,
191 35 Sollentuna,
Tel: 08-623 62 80,
Fax: 08-35 62 55,
E-post: christer.wallström@abc.se
Web-adress: <http://www.abc.se/~m8933/alpha>

ARBETET I SVERIGE

I Sverige samarbetar vi med AKKS och med bönegrupperna. De två Liv i Anden-seminarier som hållits i Hagsätra i södra Stor-Stockholm och i Uppsala utgör också delkurs 1 i AKKS' evangelisationsprogram. Kursen i bön för helande på Hagabergs folkhögskola i Södertälje utgör delkurs 2. Endast den som själv mött Kristus personligen kan ju ge honom vidare - i den helige Andes kraft. Dessa kurser utrustar till detta.

Vi får många bevis för att katoliker inom förnyelsearbetet idag vittnar betydligt frimodigare än tidigare, både enskilt och i grupp. Det ekumeniska samarbetet med S:ta Clara kyrka i Stockholm (Svenska kyrkan) kring soppköket är både en glädjekälla och ett vittnesbörd om arbete för enhet bland oss kristna. Kerstin Jonsson och jag är också glada över vår egen församlings frimodiga medverkan i den evangeliserande gudstjänsten i Täby stora köpcentrum i höstas.

De Alpha-kurser (se artikel ovan) som idag sprider sig över världen och även över vårt land inger också hopp för framtiden. Försök komma med på en sådan kurs om du har möjlighet!

Bönen är dock grunden för hela vår evangelisation. Böndagarna i Vårfrukyrkan i Täby hålls för att stärka oss alla i vårt evangeliserande arbete. Vi är tacksamma för dem som ber för evangeliserandet av vårt land. Må Herren själv löna er! Han vill ju inget högre än att bli känd och älskad här och få ge sin kärlek, sin förlåtelse, sin läkedom och sin frid till människorna här.

Fader Tom Forrests bönbok BÖN FÖR EN NY EVANGELISATION sänder vi från och med nu gratis mot enbart portokostnader. Använd den i din egen bön och sprid den! Du kan rekvrirera så många ex som du och dina vänner kan ha användning för (se beställningstalong).

Lillemor Hallin och Kerstin Jonsson

LITEN BERÄTTELSE OM EVANGELISATION

Margareta Enwall och jag satt en vardags-eftermiddag i vår kyrka och bad. En starkt berusad karl klev in, slog omkring sig och väsnades enormt. "Kristna var bara bedragare, världen går under, medan dessa idioter bara ber och ber..." osv, osv. Aggressionerna ville aldrig ta slut.

Vi försökte lugnt bemöta hans hysteriska argument, men det var helt omöjligt. Han vrålade allt högre. Till slut fick vi ingivelsen att fråga: "Vad heter du?" - "Svensson." - "Då ber vi för dig, Svensson." Vi bad bara en kort bön att Kristi frid skulle fylla Svensson. Han blev tvärtyst och tittade eftertänksamt på oss en god stund innan han sa: "Tänk, vad snett man kan gå!" Och så lomade han iväg.

Några dagar senare, när jag var ute och cyklade, såg jag Svensson sitta på en soffa. Skulle jag sätta mig hos honom? Aldrig! Jag cyklade vidare. Men en röst inom mig sa: "Du ska sätta dig hos honom." - "Aldrig!" svarade jag och hann cykla ganska långt. "Du ska vända om och sätta dig hos honom", fortsatte rösten. Och till slut gjorde jag det. "Hejsan", sa jag och satte mig på soffan. Just då kom en "ful gammal kärring" runt hörnan och satte sig hos oss. "Å, nu kommer tanten också, till råga på allt", stönade Svensson. Det var fru Svensson.

Vi fick faktiskt ett mycket trevligt samtal. De hade båda två ofta kramp i benen, framgick det, så jag lärde dem ett enkelt gymnastikprogram mot detta som jag fått av min syster, sjukgymnasten. Vi skrattade hejdlöst alla tre när vi stretchade och stod i.

Så kom vi in på det där med bön. "Bön förändrar aldrig någonting!" röt Svensson. "Jo du", sa jag och berättade om hur min väninna helats från cancer och hur docenten skrev i journalen: "En högre makt ingrep. Patienten tillfrisknade." - "Där ser du", ropade fru Svensson ivrigt. Det har jag alltid vetat, att bön hjälper. När min väninna Maria och jag fick cancer i livmodern samtidigt för några år sen, så sa jag till henne: 'nu är det bara bön som hjälper.' Men hon tyckte det var löjligt. Och nu är hon död, men jag blev frisk. Och jag bad varenda dag!"

"Va!" röt Svensson. "Ber du!?" - "Det är klart att jag ber. Hur skulle jag annars ha stått ut med dig i över 50 år?" Ja, samtalet ledde faktiskt till att ett par gamla makar fick lära känna varandra på nytt. Och fru Svensson fortsatte att vittna om bönens kraft för Svensson och mig, båda lika förvånade. Det var helt klart att Gud själv hade kallat oss alla tre till detta möte.

LH

EKONOMI AKKS OCH EVANGELISATION 2000

Vi tackar varmt för alla gåvor under 1998! Sammanlagt har vi tagit emot kr 50 890 (6 kommuniteter har bidragit med kr 36 300 och 31 enskilda givare med kr 14 590). Kollektor och bokförsäljning har gett kr 4 368.

Till evangelisationsarbetet i Lettland har vi förmedlat kr 32 000. Det har huvudsakligen gått till stipendier till lettiska studenter som utbildats vid den katolska evangelisationskolan Lanckorona utanför Krakow och till kommuniteten EFFATA i Riga.

ICCRS har fått kr 10 000 för arbetet i tredje världen.

Till ICCRS-konferensen i Fiuggi utdelades två resestipendier.

Kostnaderna för kontoret har under 1998 varit kr 6 445 (frimärken, kopiering, Crossnet).

Vi förmedlar med stor glädje dina gåvor också under 1999. **POSTGIRO: AKKS 429 79 73 - 2.** Använd gärna det bifogade inbetalningskortet!

AKKS har inga medlemsavgifter eller prenumerationsavgifter för nyhetsbrevet. Vi sänder det gärna, men om någon som får det här brevet inte önskar det i fortsättningen är vi tacksamma för besked om detta. Man kan använda talongen på nästa sida.

Kerstin Jonsson

BÖNEKAMPANJ: Varmt tack till de kommuniteter, grupper och enskilda som ber för evangelisationen. Vi och många andra känner oss burna av denna förbön. Vi vet att endast bönen kan förbereda människor både på att ge av sin tro och att ta emot. Vi ber er att fortsätta. Och vi ber att många ska förena sig med

BOKBESTÄLLNING

Sänds till AKKS, c/o Hallin, Gnejsvägen 7, 183 30 Täby eller
e-post: lillemor.hallin@mbox318.swipnet.se

Jag beställer**Forrest, Tom: Bön för en ny evangelisation.**

endast Fader Tom Forrest är ledare för EVANGELISATION 2000.
porto Denna bönbok är översatt till en stor mängd av världens
betalas språk.

Gratis - Antal ex:.....

Hallin, Lillemor: Se Herrens härlighet.

Gud kallar oss alla idag att be för människors helande.
Denna bok vill inspirera till detta.

Kr 90.- Antal ex:.....

Hallin, Lillemor: Strömmar av liv.

En rapport om den helige Andes verk i vår tid. Den helige
Ande för alla oss kristna samman och utrustar oss på
samma sätt som i urkyrkan, för att han har en speciell
kallelse till vår tids kristenhet.

Kr 110.- Antal ex:.....

McDonnell-Montague: Blås liv i nådegåvan.

En inspirerande liten skrift, sammanställd av 13 katolska
teologer, om dopet i den helige Ande och vad Anden
kallar och vill leda kyrkan och oss alla till idag.

Kr 35.- Antal ex:.....

PORTO TILLKOMMER. Inbetalningskort medföljer försändelsen.
Glöm inte att fylla i namn och adress nedan.

.....
(vik papperet på mitten, förslut med en bit tejp. Adresserat på baksidan.)

Jag önskar inte AKKS nyhetsbrev fortsättningsvis (kryssa i rutan)

NAMN.....

TEL...../.....

GATA.....

POSTNUMMER.....ORT.....

AKKS, c/o Hallin

Gnejsvägen 7

183 30 Täby
